

Sygn. akt VI GC 400/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Harmata

Protokolant: sekr. sądowy Małgorzata Florek

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2017 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) Spółka z o.o. w P.

przeciwko: F.M. J., W. (...) Spółka Jawna w R.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego F. M. J., W. (...) Spółka Jawna w R. na rzecz powoda (...) Spółka z o.o. w P. kwotę 56.356,20 zł (słownie: pięćdziesiąt sześć tysięcy trzysta pięćdziesiąt sześć złotych 20/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwoty:

- 797,61 zł – od dnia 4.05.2016r. do dnia zapłaty,
- 1398,61 zł - od dnia 13.05.2016r. do dnia zapłaty,
- 1748,62 zł od dnia 19.05.2016r. do dnia zapłaty,
- 5.282,63zł od dnia 2.06.2016r. do dnia zapłaty,
- 17.387,33 zł od dnia 7.06.2016r. do dnia zapłaty,
- 1.189,30 zł od dnia 14.06.2016r. do dnia zapłaty,
- 3.497,90 zł od dnia 28.06.2016r. do dnia zapłaty,
- 1 727,89 zł od dnia 7.07.2016r. do dnia zapłaty,
- 4.326,05 zł od dnia 14.07.2016r. do dnia zapłaty,
- 78,74 zł od dnia 22.07.2016r. do dnia zapłaty,
- 18.921,52 zł od dnia 3.10.2016r. do dnia zapłaty,
- 7.625,11 od dnia 4.05.2016r do dnia 9.06.2017r.,
- 874,31 zł od dnia 19.05.2016r. do dnia 9.06.2017r.,
- 1324,71 zł od dnia 2.06.2016r. do dnia 9.06.2017r.,

- 1189,30 zł od dnia 7.06.2016r. do dnia 9.06.2017r.,

-416,97 zł od dnia 14.07.2016r. do dnia 9.06.2017r.,

-157,49 zł od dnia 22.07.2016r. do dnia 9.06.2017r.,

-7.203,47 zł od dnia 3.10.2016r. do dnia 9.06.2017r.,

2. oddala powództwo co do kwoty 1.200,00 zł (słownie: jeden tysiąc dwieście złotych),

3. umarza postępowanie w pozostałym zakresie,

4. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 10 535,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy pięćset trzydzieści pięć złotych),

5. zarządza zwrot na rzecz powoda kwoty 440,00 zł tytułem częściowej opłaty od pozwu wobec cofniętego powództwa.

sygn. akt VI GC 400/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 20 grudnia 2017 r.

Powód (...) sp. o.o. wniósł o zasądzenie od pozwanego F. M. J., W. J. sp.j. kwoty 75 147,56 zł. z ustawowymi odsetkami od kwoty : - 8 422,72 zł. od dnia 4.05.2016 r. , - 1 398,61 zł. od dnia 13.05.2016 r., - 2 622,93 zł. od dnia 19.05.2016 r., - 6 607,34 zł. od dnia 2.06.2016 r., - 18 576,63 zł. od dnia 7.06.2016 r., - 1 189,30 zł. od dnia 14.06.2016 r. , - 3 497,30 zł. od dnia 28.06.2016 r., - 1 727,89 zł. od dnia 7.07.2016 r., - 4 743,02 zł. od dnia 14.07.2016 r., - 236,23 zł. od dnia 22.07.2016 r., -26 124,99 zł. od dnia 3.10.2016 r. do dnia zapłaty i kosztami postępowania. W uzasadnieniu wskazał, że w okresie od lutego 2016r. do maja 2016r. pozwany zakupił od powoda towar w postaci rowerów na kwotę 100 000 zł., z czego do zapłaty pozostało 75 147,56 zł. , pozwany zaakceptował wystawione z tego tytułu faktury VAT, nie zapłacił za towar pomimo ponagień powoda.

W sprzeciwie od wydanego w sprawie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów postępowania. W uzasadnieniu pozwany zarzucił pozwanemu nieuczciwe działania, stosowanie cen dumpingowych, wprowadzenie pozwanego w błąd i naruszenie zasad współzycia społecznego. Jak wskazał, powód wbrew umowie handlowej łączącej go z pozwanym, zawierającej zakaz sprzedaży rowerów po cenie niższej niż sugerowane wg cennika, poprzez platformy aukcyjne, wprowadzał na rynek rowery, po cenie niższej niż uprzednio sprzedał je pozwanemu, co przelożyło się na brak możliwości ich zbytu przez pozwanego. Pozwany poniósł w związku z tym duże straty i oczekiwał na odbiór rowerów przez powoda.

W odpowiedzi na sprzeciw powód zakwestionował stanowisko pozwanego, podnosząc, że sprzedał pozwanemu towar w oparciu o łączącą strony umowę, pozwany zaakceptował wystawione z tego tytułu faktury VAT. Pozwany nie wykazał, aby strony łączyła umowa co do cen minimalnych czy maksymalnych, aby powód naruszył zasady współzycia społecznego czy wprowadził pozwanego w błąd.

W dacie 16.12.2016 r. pozwany wniósł pozew wzajemny o zapłatę kwoty 4 900 zł. tytułem odszkodowania, który został zwrócony zarządzeniem z dnia 14.09.2017 r.

Pismem procesowym z daty 17.07.2017 r. powód częściowo cofnął pozew wraz ze zrzeczeniem się roszczenia, a to co do kwoty 17 591,36 zł. Powód wskazał, że pozwany zwrócił, za zgodą wierzyciela, po dacie wniesienia pozwu towar o wartości 17 591,36 zł. i wniósł o zasądzenie na swoją rzecz kwoty 57 556,20 zł. wraz z ustawowymi odsetkami od kwot: - 6 425,11 zł od dnia 4.05.2016r. do dnia 9.06.2017 r., - 874,31 zł od dnia 19.05.2016r. do dnia 9.06.2017r.,- 1324,71 zł od dnia 2.06.2016r. do dnia 9.06.2017r.,- 1189,30 zł od dnia 7.06.2016r. do dnia 9.06.2017r.,- 416,97 zł od dnia

14.07.2016r. do dnia 9.06.2017r., -157,49 zł od dnia 22.07.2016r. do dnia 9.06.2017r., -7.203,47 zł od dnia 3.10.2016r. do dnia 9.06.2017r., -1 997,61 zł. od dnia 4.05.2016 r. do dnia zapłaty, - 1398,61 zł - od dnia 13.05.2016r. do dnia zapłaty, - 1748,62 zł od dnia 19.05.2016r. do dnia zapłaty, - 5.282,63zł od dnia 2.06.2016r. do dnia zapłaty, -17.387,33 zł od dnia 7.06.2016r. do dnia zapłaty, - 1.189,30 zł od dnia 14.06.2016r. do dnia zapłaty, - 3.497,90 zł od dnia 28.06.2016r. do dnia zapłaty, - 1 727,89 zł od dnia 7.07.2016r. do dnia zapłaty, - 4.326,05 zł od dnia 14.07.2016r. do dnia zapłaty, - 78,74 zł od dnia 22.07.2016r. do dnia zapłaty, - 18.921,52 zł od dnia 3.10.2016r. do dnia zapłaty.

W zakresie kosztów postępowania powód podał, iż skoro zapłata nastąpiła po dacie wniesienia pozwu, winny w całości obciążyć stronę pozwaną.

Na rozprawie w dniu 30.10.2017 r. strony podtrzymały stanowiska w sprawie. Powód sprecyzował żądanie odnośnie faktury VAT nr (...) na kwotę 1 997,61 , podtrzymując stanowisko w piśmie z daty 13.11.2017 r.

Na rozprawie w dniu 20.12.2017 r. strony podtrzymały stanowiska w sprawie. Pozwany wniósł o rozłożenie należności na raty.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Strony postępowania, powoda Z. sp. o.o. i pozwanego F. M. J., W. J. sp. j. łączyły kontakty handlowe w ramach których powód sprzedawał pozwanemu towar w postaci rowerów. Sprzedaż nastąpiła co do przedmiotu, za cenę i na warunkach co do płatności jak w wystawionych fakturach, a to:

- FS (...) na kwotę 24 622,72 zł. z datą płatności 3.05.2016 r., (do zapłaty pozostało 8 422,72 zł)
- FS (...) na kwotę 1 398,61 zł. z datą płatności 12.05.2016 r.
- (...) na kwotę 2 622,93 zł. z datą płatności 18.05.2016 r.
- FS (...) na kwotę 6 607,34 zł. z datą płatności 1.06.2016 r.
- FS (...) na kwotę 18 576,63 zł. z datą płatności 6.06.2016 r.
- FS (...) na kwotę 1 189,30 zł. z datą płatności 13.06.2016 r.
- FS (...) na kwotę 3 497,90 zł. z datą płatności 27.06.2016 r.
- FS (...) na kwotę 2 727,89 zł. z datą płatności 6.07.2016 r. (do zapłaty pozostało 1 727,89 zł.)
- FS (...) na kwotę 4 743,02 zł. z datą płatności 13.07.2016 r.
- FS (...) na kwotę 236,23 zł. z datą płatności 21.07.2016 r.
- FS (...) na kwotę 26 124,99 zł. z datą płatności 2.10.2016 r.

dowody: FV nr (...)SP , (...)SP , (...)SP , (...)SP , (...)SP, (...)SP , (...)SP , (...)SP , (...)SP k. -33-46, korespondencja e- mail wraz z dowodami odbioru towaru k. 47-62, pismo z 10.08.2016 r. k. 63, potwierdzenie salda k. 64, zeznania świadka S. C. (1) k. 190-191, częściowo zeznania słuchanego w charakterze strony pozwanej M. J. (2) k. 211,

W dacie 9.06.2017 r. pozwany za akceptacją powoda zwrócił część towaru. Pozostała części towaru został przez pozwanego sprzedana.

W związku ze zwrotem powód dokonał korekty części faktur spornych w sprawie, a to :

- FS (...) o kwotę 7 625,11 zł. /korekta nr (...) (...) (...)/

- FS (...) o kwotę 874,31 zł. /korekta (...) (...) (...)/
- FS (...) o kwotę 1 324,71 zł. /korekta (...) (...) (...) /
- FS (...) o kwotę 1189,30 zł. /korekta (...) (...) (...) /
- FS (...) o kwotę 416,97 zł. /korekta (...) (...) (...) /
- FS (...) o kwotę 157,49 zł. /korekta (...) (...) (...) /
- FS (...) o kwotę 7 203,47 zł. /korekta (...) (...) (...) /

razem na kwotę **18 791,36 zł.**

dowody: protokół odbioru towaru k. 150, korekta nr (...) (...) (...), (...) (...) (...), (...) (...) (...), (...) (...) (...), (...) (...) (...), (...) (...) (...), (...) (...) (...), (...) (...) (...) k. 151-159,

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane dowody z dokumentów oraz zeznań świadka jak też częściowo pozwanego M. J. (2). Podstawy ustaleń faktycznych nie stanowił niepodpisany wydruk umowy stron jako nie stanowiący dokumentu oraz zeznania reprezentanta pozwanego M. J. (2) na okoliczność zawarcia przez strony umowy jak w wydruku, zeznania M. J. (2) w tym zakresie nie były precyzyjne, nie umiał on wyjaśnić przyczyn braku podpisów pod umową, nie przedłożył też jej oryginału bądź odpisu podpisanej umowy. Ustalenia w przytoczonym wyżej zakresie sąd oparł również na dowodzie z zeznań świadka S. C. jako logicznym i znajdującym odzwierciedlenie w pozostałych, stanowiących podstawę ustaleń dowodach.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

W sprawie powód dochodził zapłaty ceny z umowy sprzedaży o której mowa w art. 535 kc, a stosownie do którego treści przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Przepis ten wskazuje postanowienia przedmiotowo istotne, czyli elementy konstrukcyjne niezbędne do zakwalifikowania konkretnej umowy jako umowy sprzedaży tj. oznaczenie przedmiotu świadczenia, zbywcy i ceny. Jest to umowa konsensualna odpłatna wzajemna, zobowiązująca.

Powyższe przesłanki zostały spełnione co do umowy sprzedaży towarów wskazanych w fakturach VAT. Pozwany nie kwestionował zawarcia umów sprzedaży, ceny wskazanej w fakturach VAT, terminów płatności, jak też nie był sporny fakt dostarczenia i odbioru towaru przez pozwanego oraz brak zapłaty.

Pozwany zarzucił powodowi nienależyte wykonanie umowy w zakresie niedotrzymania innych warunków umownych, poprzez zaoferowanie (sprzedaż) podmiotom trzecim towaru poniżej określonej ceny. Pozwany nie wykazał jednak by strony zawarły umowę zawierającą przedmiotowy zakaz. Przedłożony wydruk z umowy nie został przez strony podpisany, powód zaprzeczył, aby zawierał z pozwanym tego rodzaju umowę, a pozwany nie wyjaśnił w przekonujący sposób, dlaczego przedłożył egzemplarz nie podpisany przez którąkolwiek ze stron, zasłaniając się niepamięcią co do okoliczności zawarcia tej umowy. Stanowisko pozwanego w tym zakresie nie znalazło także oparcia w zeznaniach świadka, który wskazał, że co do cen w zależności od kontrahenta powód ustalał je przy uwzględnieniu ustalonych rabatów od cen wg cennika. Tak też ustalono ceny dla pozwanego, powód nie ma zaś wpływu na ceny po których podmioty trzecie oferują towar w dalszej odsprzedaży. Świadek nie potwierdził spornych ustaleń co do nieoferowania towaru przez powoda poniżej ustalonej ceny. Wobec niewykazania kwestii podstawowej dla zarzutu pozwanego, a to zawarcia umowy co nieoferowania przez powoda tego samego towaru innym podmiotom poniżej określonych cen, co miało mieć wpływ na działalność pozwanego, za bezpodstawne należało uznać wywodzone z tego zarzuty wprowadzenia pozwanego w błąd czy naruszenia zasad współzycia społecznego. Pozwany nie wykazał również konkretnego wpływu ewentualnego niedotrzymania tych warunków przez powoda na jego roszczenie o zapłatę ceny sprzedaży. Pozwany nie przeciwstawił też roszczeniu powoda z tytułu zapłaty ceny, swojego roszczenia z tytułu zapłaty

przykładowo odszkodowania, skoro powoływał się na stratę po swojej stronie, nie wykazał wysokości ew. szkody. Pozew wzajemny pozwanego został prawomocnie zwrócony.

W świetle powyższego, obowiązek pozwanego zapłaty ceny z umowy sprzedaży nie doznawał żadnego ograniczenia, wobec zaś braku zapłaty ceny w umówionych terminach pozwany popadł w opóźnienie.

Powód w toku postępowania zaakceptował częściowe rozliczenie się pozwanego poprzez zwrot niesprzedanego towaru, zwalniając tym samym pozwanego od obowiązku zapłaty za towar od daty zwrotu i wystawiając w tym zakresie faktury korekty szczegółowo wymienione w poprzedniej części uzasadnienia na łączną kwotę 18 791,36 zł., podtrzymując jednak roszczenie o zapłatę odsetek od kwot korekt za okres do dnia zwrotu towaru i rozliczenia. Powyższemu pozwany nie sprzeciwił się, nie odnosząc się do tej kwestii w dalszej części postępowania. W konsekwencji do czasu tego rozliczenia t.j. 9.06.2017 r. pozwany pozostawał w opóźnieniu w zapłacie co do tych kwot.

Mając na uwadze wartość należności wynikających z faktur, kwoty objęte żądaniem pozwem, a następnie wartość dokonanych korekt (szczegółowo przytoczonych w ustaleniach faktycznych) Sąd uwzględnił roszczenie powoda, w zakresie jak w piśmie z dnia 17.07.2017r. z wyjątkiem kwoty 1200 zł wynikającej z faktury (...)SP. Faktura ta bowiem pierwotnie została wystawiona na kwotę 24 622, 72 zł, na dzień wniesienia pozwu należność z niej wynikająca wynosiła 8 422,72 zł., następnie w związku ze zwrotem części towaru w dniu 9.06.2017 r. powód dokonał dalszej korekty tej faktury, a to o kwotę 7 625,11 zł. /korekta nr (...) (...) (...) / (k. 151). Tym samym do zapłaty pozostała nadal kwota 797,61 zł., a nie 1 997,61 zł. objęta żądaniem w piśmie z dnia 17.07.2017r. Stąd też Sąd zważywszy na powyższe uwzględnił żądanie pozwu co do kwoty 56 356,20 zł. /57 556,20 zł. – 1200 zł. / na podstawie art. 535 kc orzekając jak w pkt 1 wyroku i oddalił powództwo co do kwoty 1 200 zł. orzekając jak w pkt 2.

Sąd umorzył postępowanie w zakresie w jakim powód w świetle art. 203 kpc skutecznie cofnął pozew ze zrzeczeniem się roszczenia t.j. co do kwoty 17 591,36 zł. na podstawie art. 355 kpc. orzekając jak w pkt 3 wyroku.

W przedmiocie odsetek ustawowych z tytułu opóźnienia w zapłacie Sąd orzekł na podstawie art. 481 kc. Jak to wyżej wskazano w zakresie kwot z których zapłaty powód zwolnił pozwanego dokonując korekt, pozwanego nadal należało uznawać za pozostającego w opóźnieniu w zapłacie za okres do dnia 9.06.2017 r., w tym także co do odsetek od kwoty 1200 zł. Kwota ta jako dotycząca FV nr FS (...) zawarta została w kwocie 7 625,11 zł. od której zasądzone odsetki od dnia 4.05.2016 r. do dnia 9.06.2017 r. Zaznaczyć przy tym należy, iż nie jest to orzeczenie ponad żądanie, jako że żądanie zasądzenia odsetek od tej kwoty od dnia 4.05.2016 r. zawierało się w roszczeniu o zapłatę odsetek od kwoty 1 997,61 zł. do dnia zapłaty. Odsetki od pozostałych kwot Sąd zasądził od dnia następnego po dniu wymagalności danej należności do dnia zapłaty, w razie korekty danej kwoty Sąd uwzględnił od kwot stanowiących pozostałość po korekcie.

Sąd nie uwzględnił wniosku pozwanego o rozłożenie świadczenia na raty. Stosownie do treści art. 320 kpc w szczególnie uzasadnionych wypadkach Sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Sąd jednak winien mieć na uwadze że ochrona, jaką zapewnia pozwanemu art. 320 kpc nie może być stawiana ponad ochronę powoda i wymaga uwzględnienia wszelkich okoliczności sprawy. W sprawie brak szczególnie uzasadnionych okoliczności usprawiedliwiających ingerencję Sądu w łączący strony stosunek prawny. Pozwany nawet nie wskazał wysokości i ilości proponowanych rat oraz nie uzasadnił dlaczego obciążenie go w ten sposób odciąży go, umożliwiając, pomimo złej sytuacji na którą się powoływał, spłatę zadłużenia wobec powoda. Nie uzasadnia zaś rozłożenia na raty sama w sobie zła sytuacja finansowa pozwanego, przy założeniu iż nie rokuje poprawy. Pozwany nie wskazywał, aby owe kłopoty miały mieć charakter przejściowy. Same nieskonkretyzowane twierdzenia pozwanego, który powoływał się wyłącznie na swoje zadłużenie, bez wskazania innych elementów składających się na stan jego finansów, nie uzasadniały przyjęcia szczególnej sytuacji. Trzeba mieć na uwadze, iż pozwany jest podmiotem gospodarczym prowadzącym profesjonalną działalność, której stałym elementem jest ryzyko gospodarcze. Wnioskując o rozłożenie na raty, pozwany usiłuje obciążyć tym ryzykiem swojego kontrahenta i jest to ryzyko dodatkowe, bo obok potencjalnej trudności z egzekucją wobec złej sytuacji finansowej pozwanego na którą ten się powołuje, odwlekałoby samą możliwość tej egzekucji w czasie. Sąd wziął pod uwagę, że powód poszedł na daleko idące ustępstwo wobec pozwanego i przyjął częściowe rozliczenie zwrotem towaru niesprzedanego, zwalniając go z obowiązku zapłaty ceny. Pozwany tym

bardziej nie może teraz skutecznie żądać od Sądu, aby ten władczo ingerował w stosunki łączące strony i rozłożył na raty pozostałą do zapłaty kwotę, jeśli argumenty pozwanego co do trudności w sprzedaży towaru powoda straciły na aktualności, skoro pozwany w pozostałej części ten towar sprzedał. Pozwany nie wyjaśnił też dostatecznie na czym miałyby polegać jego strata związana z tą sprzedażą.

Mając na uwadze wynik procesu Sąd kosztami postępowania obciążył pozwanego. Na koszty powoda podlegające zwrotowi złożyły się: opłata od pozwu : 3318 zł (przy uwzględnieniu zwrotu połowy opłaty w wysokości 440 zł., od częściowego cofnięcia pozwu /art. 79ust. pkt 3 a uksc), 7 200 zł tytułem zastępstwa procesowego ustalonego na podstawie § 2 pkt 6 Rozp. Min. Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie w brzmieniu sprzed 27.10.2016 r. , a to z uwagi na datę wniesienia pozwu oraz § 2 Rozp. Min. Spraw. z dnia 3.10.2016 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności adwokackie, zgodnie z którym do spraw wszczętych i nie skończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe, 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa – 17 zł. Sąd uznał powoda za wygrywającego w całości. Strona powodowa osiągnęła bowiem rezultat, do którego przez wytoczenie procesu zmierzała. Pozwany zaspokoił częściowo roszczenie powoda, za jego zgodą wyrażoną pomimo braku takiego obowiązku, rozliczając się w towarze już po wytoczeniu przez niego powództwa, stąd należało go uznać dla potrzeb orzeczenia o kosztach postępowania za przegrywającego sprawę także w tej części. Sąd zwrócił powodowi połowę opłaty od pozwu obliczoną od części w jakiej cofnął skutecznie pozew na podstawie art. 79ust. pkt 3 a uksc jak w pkt 5 wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda i pozwanemu
2. kal: 2 tygodnie